

Sondag, 6 September 2026

Skriflesing: Miga 7:1-9

Tema: Ek bly kyk na die lig.

Skriflesing

Miga 7:1-9

Maar ek sal vertrou op die Here

¹Ellende wag vir my,
ek het geword soos 'n land wat afgeoes is,
soos die natrossies in die wingerd.
Daar is niks om te eet nie,
en ek wou graag voorvye gehad het.
²Daar is nie meer 'n gelowige in die land nie,
onder die mense kry jy nie 'n opregte nie,
almal stel strikke om moord te pleeg,
hulle maak met vangnette jag op hulle broers.
³Al wat die regeerder vra,
is dat hulle goed moet sondig;
die regter vra omkoopgeld,
die vername praat net oor wat hy begeer.
Hulle verdraai alles.

⁴Die beste onder hulle is soos 'n gifplant,
die opregte erger as 'n doringheining.
Die dag van jou straf kom,
wees op die uitkyk daarvoor!
Hulle sal binnekort in verwarring raak.

⁵Moenie 'n maat vertrou nie,
moenie op 'n vriend staatmaak nie,
pasop wat jy sê vir die vrou langs wie jy lê.

⁶Die seun beledig sy pa,

die dogter kom in opstand teen haar ma,
die skoondogter teen haar skoonma.
'n Man se huismense het sy vyande geword.

⁸Maar ek sal vertrou op die Here,
ek sal wag vir die God wat my red.
My God sal my gebed verhoor.
Moet jou nie oor my verlekke nie, my vyand,
al het ek tot 'n val gekom, ek sal weer opstaan,
al sit ek in die donker, die Here is my lig.
⁹Ek sal aanvaar dat die Here my straf in sy toorn,
want ek het teen Hom gesondig.
Wanneer Hy my saak verhoor
en oor my uitspraak lewer,
sal Hy weer lig bring in my lewe,
sal ek ondervind dat Hy die oorwinning gee.

Jesaja 40:8 – 'Gras verdor en blomme verwelk, maar die woord van ons God bly vir ewig.'

PREEK

Broers en susters in onse Here Jesus Christus:

Inleiding

Daar is tye in 'n mens se lewe wanneer jy rondom jou kyk en dit voel asof daar meer rede is om moedeloos te wees as om hoopvol te wees.

Jy kyk na wat in die wêreld gebeur. Jy hoor van geweld, korrupsie, oorlog en mense wat mekaar al minder vertrou. Jy kyk soms na jou eie omstandighede en wonder hoe dinge so ingewikkeld geraak het. 'n Verhouding loop skeef. Finansies druk. Jou gesondheid verander. Jy kry nuus waarvoor jy nie gereed was nie. Of miskien gebeur daar niks dramaties nie, maar jy voel eenvoudig moeg en onseker oor die pad vorentoe.

En dan ontstaan die vraag: **Wat doen 'n gelowige wanneer dit donker word?**

Ons eerste gedagte is dalk dat geloof beteken dat ons altyd positief moet wees. Dat ons moet sê: “Alles sal regkom.” Dat ons nie te veel oor die moeilike dinge moet praat nie.

Maar Miga doen presies die teenoorgestelde.

Hy kyk die donkerte vierkantig in die oë.

En tog sê hy:

“Maar ek sal na die Here bly uitkyk...”

Daar lê die hart van ons boodskap vanoggend.

Geloof beteken nie dat ek nie die donkerte sien nie.

Geloof beteken dat ek besluit **waarheen ek kyk terwyl dit donker is.**

Agtergrond

Die profeet Miga leef in die agtste eeu voor Christus. Hy tree ongeveer in dieselfde tyd as die profeet Jesaja op. Dit is 'n tyd van groot politieke spanning en onsekerheid. Die Assiriese wêreldmag dreig voortdurend en die mense van Juda leef met die besef dat hulle wêreld nie so veilig en stabiel is soos hulle sou wou hê nie.

Maar Miga se grootste bekommernis is nie net die politieke bedreiging van buite nie.

Daar is ook ernstige probleme binne die volk self.

Ryk mense misbruik armes. Leiers gebruik hulle posisies tot eie voordeel. Geregtigheid word verdraai. Mense wat veronderstel is om God se wil te verkondig, sê soms eerder wat mense graag wil hoor. Geloof het op sommige plekke iets uiterlik geword sonder dat dit 'n verskil maak aan hoe mense mekaar behandel.

Teen die tyd dat ons by Miga 7 kom, klink die profeet amper uitgeput.

Hy gebruik 'n besonder sterk beeld.

Hy sê dit is asof hy na 'n wingerd gegaan het nadat die oes klaar is. Hy soek nog 'n tros druiwe of 'n vroeë vy wat hy graag sou wou eet, maar daar is niks.

Dit is hoe hy na die samelewing kyk.

Hy soek na betroubaarheid.

Hy soek na geregtigheid.

Hy soek na mense wat doen wat reg is.

Maar dit voel asof hy dit nie meer kan vind nie.

En verse 2–6 word selfs donkerder. Vertroue tussen mense verbreek. Vriende vertrou mekaar nie. Families raak verdeeld. Mense gebruik mag vir eie voordeel.

Dit is belangrik dat ons hierdie agtergrond hoor.

Want dan kom vers 7.

Een klein woord verander die rigting:

“Maar...”

“Maar ek sal na die Here bly uitkyk.”

Miga se omstandighede het nie skielik verander nie.

Maar sy blik verander.

1. Geloof maak nie asof die donkerte nie bestaan nie

Miga probeer nie die werklikheid mooier verf as wat dit is nie.

Hy sê nie: “Moenie bekommerd wees nie, alles is eintlik goed.”

Hy erken dat dinge verkeerd is.

Dit leer ons iets belangrik oor geloof.

Ware geloof vra nie van ons om voor te gee nie.

Ons hoef nie te maak asof ons nie bang is wanneer ons bang is nie.

Ons hoef nie te maak asof verlies nie seermaak nie.

Ons hoef nie te maak asof teleurstelling ons nie raak nie.

Ons hoef nie elke probleem vinnig met ’n mooi geestelike antwoord toe te plak nie.

Soms is die eerlikste geloofswoorde eenvoudig:

“Here, dit is moeilik.”

“Here, ek verstaan nie.”

“Here, ek is bekommerd.”

“Here, ek weet nie hoe hierdie situasie gaan uitwerk nie.”

Miga se geloof begin juis daar.

Hy sien die donkerte.

Maar hy maak ’n belangrike onderskeid:

Wat ek sien, hoef nie te bepaal waar my hoop lê nie.

Dit is maklik om die twee met mekaar te verwar.

Ons kyk na ons omstandighede en begin dink dat ons omstandighede die finale waarheid oor ons lewe vertel.

Maar hulle doen nie.

Die moeilike hoofstuk waarin jy tans leef, is nie noodwendig die laaste hoofstuk van jou verhaal nie.

Geloof begin nie deur ons oë toe te maak nie.

Dit begin deur eerlik te kyk en dan te vra:

Waarheen kyk ek vervolgens?

2. Geloof kies waarheen dit bly kyk

Dan kom Miga se woorde:

“Maar ek sal na die Here bly uitkyk, ek sal wag op God wat my red. My God sal my hoor.”

Let op dat Miga nie sê: “Ek sal probeer om beter te voel” nie.

Hy sê: **“Ek sal na die Here bly uitkyk.”**

Daar is iets doelbewus daarin.

Geloof is nie altyd 'n gevoel wat sommer vanself in ons hart opkom nie.

Soms is geloof 'n besluit.

Ek besluit om weer te bid.

Ek besluit om weer te luister.

Ek besluit om weer God se beloftes ernstig op te neem.

Ek besluit om weer te onthou wat God reeds in my lewe gedoen het.

Ek besluit om my blik weg te draai van die dinge wat voortdurend vir my sê dat daar geen hoop is nie, en dit weer op God te rig.

Dit beteken nie dat die probleem verdwyn nie.

Maar iets verander in my.

Ons leef in 'n tyd waarin ons aandag voortdurend opgeëis word.

Nuusberigte. Sosiale media. Probleme. Kommentaar. Menings. Krisisse.

As jy lank genoeg daarna kyk, kan dit begin voel asof donkerte die enigste werklikheid is.

Miga leer ons om 'n ander dissipline te beoefen:

Bly kyk na die Here.

Nie een keer nie.

Bly kyk.

Miskien is dit waarom die woord “bly” so belangrik vir ons tema is.

Ek bly bid.

Ek bly vertrou.

Ek bly hoop.

Ek bly terugkeer na God.

Nie omdat ek alles verstaan nie, maar omdat ek weet Wie Hy is.

En Miga voeg iets besonders by:

“My God sal my hoor.”

Hy weet nog nie presies wat God gaan doen nie.

Maar hy vertrou dat God luister.

En soms is dit reeds genoeg om die volgende tree te gee.

3. God bly lig, selfs wanneer ek nog in die donker sit

Dan kom een van die mooiste sinne in die gedeelte.

Miga sê:

“Al sit ek in die donker, die Here is my lig.”

Let mooi op wat hy nie sê nie.

Hy sê nie:

“Ek was in die donker, maar nou is alles verby.”

Hy sê:

“Al sit ek in die donker...”

Hy is nog daar.

Die omstandighede het nog nie noodwendig verander nie.

Die vraag is nog nie opgelos nie.

Maar iets anders is waar:

“Die Here is my lig.”

Dit is 'n diep geloofswaarheid.

Ons dink soms God se goedheid beteken dat Hy onmiddellik die donkerte moet wegneem.

Maar dikwels ontdek ons God anders.

Nie altyd as die Een wat onmiddellik die nag beëindig nie, maar as die Een wat saam met ons in die nag teenwoordig is.

Hy gee genoeg lig vir die volgende tree.

Hy gee genoeg genade vir vandag.

Hy gee genoeg moed om môre weer op te staan.

Miga sê selfs:

“Al het ek tot 'n val gekom, ek sal weer opstaan.”

Daar is 'n besondere hoop daarin.

'n Val hoef nie die einde te wees nie.

'n Mislukking hoef nie jou identiteit te word nie.

'n Verkeerde besluit hoef nie jou hele toekoms te bepaal nie.

'n Donker seisoen hoef nie te beteken dat God jou verlaat het nie.

Waarom?

Omdat jou hoop uiteindelik nie lê in jou vermoë om altyd staande te bly nie.

Jou hoop lê in die God wat jou weer laat opstaan.

Slot

Ons kan nie altyd kies wat ons hierdie week gaan sien nie.

Ons kan nie beheer watter nuus ons gaan ontvang nie.

Ons kan nie elke situasie rondom ons verander nie.

Maar ons kan iets by Miga leer.

Ons kan kies waarheen ons bly kyk.

Miga kyk rondom hom en sien 'n samelewing wat besig is om uitmekaar te val.

Hy kyk na homself en erken dat hy ook nie sonder skuld is nie.

Hy kyk na die pad voor hom en hy weet nie presies hoe alles gaan verloop nie.

Maar dan sê hy:

“Ek sal na die Here bly uitkyk.”

Dit is geloof.

Nie om te sê daar is geen donkerte nie.

Maar om te sê:

Die donkerte is nie my God nie.

My vrees is nie my God nie.

My omstandighede is nie my God nie.

My mislukkings is nie my God nie.

Die Here is my lig.

Daarom kan ons vandag huis toe gaan met ’n eenvoudige geloofsbelydenis.

Wanneer dinge goed gaan:

Ek bly kyk na die lig.

Wanneer ek onseker is:

Ek bly kyk na die lig.

Wanneer ek bid en nog nie ’n antwoord sien nie:

Ek bly kyk na die lig.

Wanneer ek geval het en weer moet opstaan:

Ek bly kyk na die lig.

En wanneer ek selfs in die donker sit, kan ek saam met Miga bely:

“Die Here is my lig.”

Amen